

ประวัติจังหวัดกาฬสินธุ์

สมัย กรุงธนบุรีประมาณ พ.ศ.2310 พระเจ้าองค์เวียงดาแห่งนครเวียงจันทน์ ได้สิ้นพระชนม์ โอรสท้าวเพี้ยเมืองแสนได้ยกกองทัพเข้ายึดเมืองเวียงจันทน์และได้สถาปนา ขึ้นเป็น พระเจ้าแผ่นดินสืบแทน ทรงพระนามว่า "พระเจ้าศิริบุญสาร" พ.ศ. 2320 ท้าวโสมพะมิตร และ อุปราชเมืองแสนขังโปง เมืองแสนหน้าจึงเกิดขัดใจกับพระเจ้าศิริบุญสาร จึงรวบรวมผู้คนอพยพจากดินแดนทางฝั่งซ้ายแม่น้ำโขง ข้ามมาตั้งบ้านเรือนบริเวณลุ่มน้ำก่ำแถบบ้านพรรณา (ปัจจุบันอยู่ในเขตจังหวัดสกลนคร) ต่อมาท้าวศิริบุญสารได้ยกกองทัพติดตามมา ท้าวโสมพะมิตรจึงอพยพต่อไปโดยแยกเป็น 2 สาย คือ

สายที่ 1 มี เมืองแสนหน้าจ้ำเป็นหัวหน้า อพยพไปทางทิศตะวันออกสมทบกับพระวอหลบหนีไปจนถึงนครจำปาศักดิ์ขอพึ่งบารมี ของ พระเจ้าหลวงแห่งนครจำปาศักดิ์ และตั้งบ้าน เรือน ณ ดอนค้อนกอง ต่อมาเรียกว่า "ค่ายบ้านตูบ้านแก" ในปี พ.ศ. 2321 พระเจ้าศิริบุญสาร ให้เพี้ยสรรคสุภอย ยกกองทัพมาปราบ พระวอตายในสนามรบ ผู้คนที่เหลือจึงอพยพไปอยู่ในเกาะกลางลำแม่น้ำมูล ชื่อว่า "ดอนมดแดง" (ปัจจุบันอยู่ในเขตจังหวัดอุบลราชธานี)

สายที่ 2 มีท้าวโสมพะมิตรเป็นหัวหน้า ได้อพยพข้ามสันเขาภูพานลงมาทางใต้ และตั้งบ้านเรือนอยู่ที่บ้านกลางหมื่น ต่อมาท้าวโสมพะมิตร ได้ส่งท้าวตรีและคณะ ออกเสาะหาชัยภูมิที่จะสร้างเมืองใหม่ใช้เวลาประมาณปีเศษจึงพบทำเลที่เหมาะสม คือบริเวณลำน้ำป่าว และเห็นว่าแก่งสำโรงขายสงเปลือยมีดิน น้ำอุดมสมบูรณ์ จึงอพยพผู้คนมาตั้งบ้านเรือนและได้จัดตั้งศาลเจ้าพ่อหลักเมือง

พ.ศ. 2336 ท้าวโสมพะมิตรได้ นำเครื่องบรรณาการ คือ กาน้ำสัมฤทธิ์ เข้าถวายสวามิภักดิ์ต่อพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช รัชกาลที่ 1 แห่งราชวงศ์จักรี และขอตั้งบ้านแก่งสำโรงขึ้นเป็นเมือง ได้รับพระราชทานนามว่า "กาฬสินธุ์" และได้แต่งตั้งให้ท้าวโสมพะมิตรเป็น "พระยาชัยสุนทร"

พ.ศ. 2437 สมัยพระยาชัยสุนทร (ท้าวเก) ได้มีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการปกครองเป็นแบบเทศาภิบาล มี มณฑล จังหวัด อำเภอ ตำบล และให้เมืองกาฬสินธุ์ เป็น "อำเภออุทัยกาฬสินธุ์" ขึ้นกับจังหวัดร้อยเอ็ด

วันที่ 1 สิงหาคม 2456 ได้ยกฐานะอำเภออุทัยกาฬสินธุ์เป็น "จังหวัดกาฬสินธุ์" ให้มีอำนาจปกครอง อำเภออุทัยกาฬสินธุ์ อำเภอสหัสขันธ์ อำเภอกุฉินารายณ์ อำเภอกมลาไสย และอำเภอยางตลาด โดยให้ขึ้นต่อมณฑลร้อยเอ็ด

วันที่ 18 กุมภาพันธ์ 2474 จังหวัดกาฬสินธุ์ถูกยุบเป็นอำเภอ ขึ้นกับจังหวัดมหาสารคาม และ 1 ตุลาคม 2490 ได้ยกฐานะเป็น "จังหวัดกาฬสินธุ์" จนถึงปัจจุบัน

กาฬสินธุ์เป็นจังหวัดที่มีความอุดมสมบูรณ์จังหวัดหนึ่งในภาคอีสาน จากหลักฐานทางโบราณคดีบ่งบอกว่าเคยเป็นที่อยู่อาศัยของเผ่าละว้า ซึ่งมีความเจริญทางด้านอารยธรรมประมาณ 1,600 ปี จากหลักฐานทางประวัติศาสตร์เริ่มตั้งเป็นเมืองในสมัยรัตนโกสินทร์ เมื่อปี พ.ศ. 2336 โดยท้าวโสมพะมิตร ได้อพยพหลบภัยมาจากดินแดนฝั่งซ้ายแม่น้ำโขงพร้อมไพร่พล และมาตั้งบ้านเรือนอยู่ริมน้ำป่าว เรียกว่า "บ้านแก่งสำโรง" แล้วได้นำเครื่องบรรณาการเข้าถวายสวามิภักดิ์ต่อพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้า จุฬาโลกมหาราช ต่อมาได้รับพระกรุณาโปรดเกล้า ยกฐานะบ้าน

แก่งสำโรงขึ้นเป็นเมือง และพระราชทานนามว่า “เมืองกาฬสินธุ์” หรือ “เมืองน้ำดำ” ซึ่งเป็นเมืองที่สำคัญทางประวัติศาสตร์มาตั้งแต่สมัยโบราณกาล “กาฬ” แปลว่า “ดำ” “สินธุ์” แปลว่า “น้ำ” กาฬสินธุ์จึงแปลว่า “น้ำดำ” ทั้งมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมแต่งตั้งให้ท้าวโสมพะมิตรเป็น “พระยาชัยสุนทร” ครองเมืองกาฬสินธุ์เป็นคนแรก

จังหวัด กาฬสินธุ์ ห่างจากกรุงเทพมหานคร โดยทางรถยนต์ประมาณ 519 กิโลเมตร มีเนื้อที่ ประมาณ 6,946.746 ตร.กม. หรือ ประมาณ 4,341,716 ไร่ หรือ ร้อยละ 4.5 ของพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ทิศเหนือ	ติดต่อกับ	จังหวัดสกลนคร และ จังหวัดอุดรธานี โดยมีลำน้ำปาวและห้วยลำพันชาดเป็นแนวกันแบ่งเขต
ทิศใต้	ติดต่อกับ	จังหวัดร้อยเอ็ดและจังหวัดมหาสารคาม
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับ	จังหวัดสกลนครและจังหวัดมุกดาหาร โดยมี สันปันน้ำของเทือกเขาภูพานเป็นแนวแบ่งเขต
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับ	จังหวัดมหาสารคาม โดยมีลำน้ำชีเป็นเส้นแบ่งเขตและบางส่วนติดต่อกับจังหวัดขอนแก่น

ตราสัญลักษณ์ประจำจังหวัด

สัญลักษณ์ประจำจังหวัดกาฬสินธุ์ เป็นรูปบึงใหญ่ ตฤณชาติและเมฆพยับฝน หมายถึง สัญลักษณ์ของความชุ่มชื้นและความอุดมสมบูรณ์ของภูมิภาค ทิวเขาตรงสุดขอบฟ้า คือ แนวกันเขตแดนกับจังหวัดใกล้เคียง น้ำในบึงมีสีดำเพื่อให้ตรงกับชื่อของกาฬสินธุ์ ตั้งเป็นเมือง พ.ศ. 2336 จังหวัดกาฬสินธุ์แยกจาก จังหวัดมหาสารคาม เมื่อ พ.ศ. 2490 ให้ชื่อย่อ "กส"

คำขวัญประจำจังหวัด

หลวงพ่อดำลือเลื่อง เมืองฟ้าแดดสงยาง โปงลางเลิศล้ำ วัฒนธรรมผู้ไทย
ผ้าไหมแพรวา ผาเสวยภูพาน มหาธารลำปาว ไดโนเสาร์สัตว์โลกล้านปี

ต้นไม้ประจำจังหวัด

ต้นมะหาด

ดอกไม้ประจำจังหวัด

ดอกพะยอม

รายพระนาม นาม ผู้ดำรงตำแหน่งเจ้าเมือง ข้าหลวงประจำจังหวัดและผู้ว่าราชการจังหวัด
กาฬสินธุ์

ลำดับ	รายพระนาม/นาม	ปีที่ดำรงตำแหน่ง (พ.ศ.)
1	พระยาชัยสุนทร (โสมพะมิตร) ผู้ก่อตั้งเมืองและเจ้าเมืององค์แรก	2336 - 2349
2	พระยาชัยสุนทร (หมาเป็นาง)	2349 - 2369
3	พระยาชัยสุนทร (เจียม)	2371 - 2382
4	พระยาชัยสุนทร (หล้า)	2383 - 2388
5	พระยาชัยสุนทร (ทอง)	2389 - 2394
6	พระยาชัยสุนทร (จารย์ละ)	2394 - 2395
7	พระยาชัยสุนทร (กึ่ง)	2395 - 2411
8	พระยาชัยสุนทร (หนู)	2411 - 2420
9	พระยาชัยสุนทร (นนท์)	2420 - 2425
10	พระยาชัยสุนทร (พัว)	2425 - 2433
11	พระยาชัยสุนทร (เก)	2433 - 2437
12	พระยาชัยสุนทรเทพกิจจารักษ์ (ทอง จันทรางสุ)	2437 - 2444
13	หลวงอภัย	2444 - 2455
14	พระยาชัยสุนทร (ปุย อินทรตุล)	2455 - 2461
15	พระยาชัยสุนทรภักดี	2461 - 2474
16	พระเสน่หามนตรี	2474 - 2483
17	พระอรรณพเปศลสรวิดี	2483 - 2490
18	ขุนปริบาลบรรพตเขต	2490 - 2492
19	ขุนรัตนวรพงศ์	2492 - 2493
20	นายปลั่ง ทศนประดิษฐ์	2493 - 2496
21	ขุนบุรุษภรณ์ราษฎร์	2496 - 2497
22	นายเชวง ไสยสุต	2497 - 2499
23	นายพร บุญยประสบ	2500 - 2502

24	นายเลื่อน ไชแสง	2502 - 2509
25	นายบุรี พรหมลักขโณ	2509 - 2513
26	นายสง่า จันทรสภา	2513 - 2515
27	นายวิเชียร เวชสวรรค์	2515 - 2516
28	นายดำรง วชิโรดม	2516 - 2519
29	นายอรุณ ปุสเทพ	2519 - 2521
30	นายกรี รอดคำดี	2521 - 2523
31	นายประกิต พิณเจริญ	2523 - 2527
32	นายสนอง รอดโพธิ์ทอง	2527 - 2528
33	ร.ต.ปฏิภาณ จุฑะพุทธิ	2528 - 2531
34	ร.ต.วัฒนา สุตรสุวรรณ	2531 - 2533
35	พ.ต.ดาวเรือง นิชรรัตน์	2533 - 2535
36	นายสนิทวงศ์ อุเทศนันท์	2535 - 2538
37	นายชวพงษ์ วัฒนสินธุ์	2538 - 2540
38	นายประสิทธิ์ พรรณพิสุทธิ์	2540 - 2541
39	นายวีระ เสรีรัตน์	2541 - 2542
40	นายชัยรัตน์ มาประณีต	2542 - 2546
41	นายวรสิทธิ์ โรจนพานิช	2546 - 2547
42	นายนิรันดร์ จงวุฒิเวศย์	2547 - 2548
43	นายกวี กิตติสถาพร	2548 - 2550
44	นายประชา จิตสุทธิผล	2550 - 2551
45	นายเดชา ตันติยวงค์	2551 - 2552
46	นายวิโรจน์ จิวะรังสรรค์	2552 - 2554
47	นายสมศักดิ์ สุวรรณสุจริต	2554 - 2555
48	นายสุวิทย์ สุปงกุ	2555 - พ.ค.2557

49	นายภูชงค์ โพธิ์ภูสัย	2 มิ.ย. 2557 – 30 ก.ย. 58
50	นายวินัย วิทยานุกูล	1 ต.ค. 58 – ปัจจุบัน

วิสัยทัศน์ : กาฬสินธุ์เมืองน่าอยู่ แหล่งผลิตอาหารปลอดภัย ผ้าไหมแพรวาหนึ่งเดียว แหล่งท่องเที่ยว
น่าชม

- พันธกิจ :**
1. พัฒนาคมนาคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม
 2. พัฒนาการเกษตรให้ปลอดภัยและได้มาตรฐานมีขีดความสามารถในการแข่งขัน
 3. พัฒนาผ้าไหมแพรวา
 4. พัฒนาการท่องเที่ยว

เป้าประสงค์รวม : เศรษฐกิจมีการขยายตัวอย่างยั่งยืนและประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี

ตัวชี้วัด : ร้อยละของรายได้ที่เพิ่มขึ้นของประชาชนในจังหวัด ค่าเป้าหมาย : ร้อยละ 3

สภาพทั่วไป

ที่ตั้งและอาณาเขต

จังหวัดกาฬสินธุ์ตั้งอยู่ตอนกลางของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ระหว่างเส้นละติจูด (เส้นรุ้ง) ที่ 16-17 องศาเหนือและ ลองติจูด (เส้นแวง) ที่ 103-104 องศาตะวันออก ห่างจากกรุงเทพมหานคร โดยทางรถยนต์ประมาณ 519 กิโลเมตร มีเนื้อที่ประมาณ 6,946.746 ตร.กม. หรือประมาณ 4,341,716 ไร่หรือร้อยละ 4.5 ของพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีอาณาเขตติดต่อกับจังหวัดใกล้เคียงดังนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับ	จังหวัดสกลนคร และ จังหวัดอุดรธานี โดยมีลำน้ำปาวและห้วยลำพันชาติเป็นแนวกันแบ่งเขต
ทิศใต้	ติดต่อกับ	จังหวัดร้อยเอ็ดและจังหวัดมหาสารคาม
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับ	จังหวัดสกลนครและจังหวัดมุกดาหาร โดยมีสันปันน้ำของเทือกเขาภูพานเป็นแนวแบ่งเขต

ทิศตะวันตก ติดต่อกับ จังหวัดมหาสารคาม โดยมีลำน้ำชีเป็นเส้นแบ่งเขตและบางส่วน
ติดต่อกับจังหวัดขอนแก่น

ลักษณะภูมิประเทศ

จังหวัด กาฬสินธุ์ มีลักษณะภูมิประเทศเป็นภูเขาสูงจนถึงที่ราบลุ่มมีน้ำแช่แข็ง ดังนั้น
ลักษณะภูมิประเทศโดยทั่วไปของจังหวัดกาฬสินธุ์สามารถแบ่งลักษณะ ภูมิประเทศได้ 5 ลักษณะ
ดังนี้

1. พื้นที่ที่เป็นภูเขา ได้แก่ เทือกเขาภูพาน ซึ่งมีระดับความสูงจากระดับน้ำทะเลปานกลาง
200 – 500 เมตร อยู่ทางทิศตะวันออก และทิศเหนือของจังหวัดในพื้นที่ของอำเภอ สมเด็จ ,
อำเภอเขาวง , อำเภอกุฉินารายณ์ , อำเภอห้วยผึ้ง บริเวณนี้เป็นแหล่งต้นน้ำลำธารที่สำคัญได้แก่ ลำ
น้ำปาว ,ลำน้ำพาน

2. สภาพที่เป็นหุบเขา อยู่ในเขตอำเภอเขาวง มีลักษณะเป็นที่ราบระหว่าง หุบเขา
สภาพเป็นลูกคลื่น สูงจากระดับน้ำทะเลปานกลาง 175 – 250 เมตร มีลักษณะเป็นพื้นที่ลูกคลื่นลอน
ตื้น อยู่ในเขตอำเภอท่าคันโท อำเภอ สหัสขันธ์ บริเวณทิศเหนือของอำเภอยางตลาด ทิศใต้ของ
อำเภอสมเด็จ และบางส่วนของอำเภอห้วยผึ้ง

3. สภาพเป็นลูกคลื่น สูงจากระดับน้ำปานกลาง 175 – 250 เมตร มีลักษณะเป็นลูกคลื่นลอนตื้น อยู่ในเขตอำเภอท่าคันโท อำเภอสหัสขันธ์ บริเวณทิศเหนือของอำเภอยางตลาด ทิศใต้ของอำเภอสมเด็จ และบางส่วนของอำเภอห้วยผึ้ง

4. สภาพค่อนข้างราบ มีระดับน้ำทะเลปานกลาง 150 – 170 เมตร อยู่ในบริเวณอำเภอเมือง อำเภอยางตลาด บางส่วนของทิศใต้ของอำเภอสหัสขันธ์ ทางทิศตะวันออกของอำเภอสมเด็จ และอำเภอห้วยผึ้ง

5. สภาพพื้นที่ราบลุ่มริมฝั่งน้ำ เป็นที่ราบริมฝั่งแม่น้ำชี ลำน้ำป่าว ลำน้ำพาน มีความสูงจากระดับน้ำทะเลปานกลาง 140 – 150 เมตร อยู่ในอำเภอกมลาไสย บางส่วนของอำเภอเมืองและอำเภอยางตลาด

ลักษณะภูมิอากาศและอุตุนิยมวิทยา

ภูมิอากาศโดยทั่วไปของจังหวัดกาฬสินธุ์ จะมีลักษณะคล้ายคลึงกับจังหวัดอื่น ๆ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ คือ มีอากาศร้อน และค่อนข้างหนาวในฤดูหนาว ส่วนฤดูฝนจะมีฝนตกชุกในช่วงเดือนพฤษภาคมถึงเดือนตุลาคม จังหวัดกาฬสินธุ์มีฝนตกเฉลี่ย 1,509 มิลลิเมตร/ปี อุณหภูมิต่ำสุด 16.8 องศาเซลเซียส และ อุณหภูมิสูงสุด 36 องศาเซลเซียส

โครงสร้างพื้นฐาน

การขนส่งและการคมนาคม จังหวัดกาฬสินธุ์ มีการคมนาคมขนส่งติดต่อกับจังหวัดต่าง ๆ ดังนี้

ทางรถไฟ ต้องลงที่จังหวัดขอนแก่น แล้วต่อรถโดยสารจากจังหวัดขอนแก่นเข้าจังหวัดกาฬสินธุ์ ระยะทางประมาณ 77 กิโลเมตร

ทางอากาศ ต้องลงที่จังหวัดขอนแก่น แล้วต่อรถโดยสารจากจังหวัดขอนแก่นเข้าจังหวัดกาฬสินธุ์ ระยะทางประมาณ 83 กิโลเมตร

ทางรถยนต์ สามารถใช้เส้นทางติดต่อทั้งภายในจังหวัด และจังหวัดใกล้เคียง ตลอดจนถึงกรุงเทพมหานคร ได้อย่างสะดวก

ด้านสาธารณูปโภค

การประปา มีกิจการประปาทั้งหมด 3 แห่ง ดำเนินการโดยการประปาส่วนภูมิภาคจังหวัดกาฬสินธุ์

การไปรษณีย์โทรเลข มีที่ทำการไปรษณีย์โทรเลข 18 แห่ง ให้บริการด้านสื่อสารไปรษณีย์ภัณฑ์ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ

โทรศัพท์ ในปีงบประมาณ 2551 มีชุมสายโทรศัพท์ 20 ชุมสาย จำนวน เลขหมายโครงข่ายของ TOT จำนวน 15,177 เลขหมาย โครงข่าย TT&T จำนวน 6,139 เลขหมาย เลขหมายที่เปิดใช้แล้วในส่วนของโครงข่าย TOT จำนวน 14,597 เลขหมาย และโครงข่าย TT&T จำนวน 5,199 เลขหมาย โดยประเภทผู้เช่าส่วนมากเป็นบ้านพักอาศัย ธุรกิจต่างๆ และ ส่วนราชการ ตามลำดับ ที่มา : บ.ทีโอที จำกัด จำกัด (มหาชน) ข้อมูล ณ 1 ธันวาคม 2551

ไฟฟ้า จังหวัดกาฬสินธุ์ มีไฟฟ้าใช้กระจายไปเกือบทุกหมู่บ้านในจังหวัด กาฬสินธุ์ และ ในปี 2551 จำนวนครัวเรือนที่มีไฟฟ้าใช้ คิดเป็นร้อยละ 97 ของครัวเรือนทั้งหมด

สภาพเศรษฐกิจ

สภาพเศรษฐกิจ โดยทั่วไปและผลิตภัณฑ์มวลรวม สภาพทางเศรษฐกิจของจังหวัดกาฬสินธุ์ ใน ปี 2554 พบว่า

ประชากร ของจังหวัดมีรายได้เฉลี่ยต่อคน 42,775 บาทต่อปี รายได้ส่วนใหญ่มาจากจาก เกษตรกร การล่าสัตว์และป่าไม้ ร้อยละ 23.37 คิดเป็นมูลค่า 10,117 ล้านบาท

รองมาเป็นภาคอุตสาหกรรม ร้อยละ 19.48 คิดเป็นมูลค่า 8,432 ล้านบาท และ ภาค การศึกษา ร้อยละ 17.07 คิดเป็นมูลค่า 7,391 ล้านบาท สำหรับสาขาค้าปลีกค้าส่งอยู่ลำดับที่ 4 ร้อยละ 9.12 คิดเป็นมูลค่า 3,949 ล้านบาท

หมายเหตุ : ข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดกาฬสินธุ์ ล่าสุดปี 2554 จากสำนักงาน คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติ (ที่มา : สำนักงานคลังจังหวัดกาฬสินธุ์ ข้อมูล ณ วันที่ 6 พฤศจิกายน 2556)

การเกษตรกรรม

จังหวัดกาฬสินธุ์ มีพื้นที่ทำการเกษตรทั้งสิ้น 2,603,749 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 59.97 ของพื้นที่ ทั้งจังหวัด แบ่งการใช้ประโยชน์ที่ดินเป็นพื้นที่ทำนาจำนวน 1,598,592 ไร่ (ร้อยละ 61.40 ของพื้นที่ การเกษตร) พื้นที่ทำไร่ จำนวน 710,633 ไร่ (ร้อยละ 27.29 ของพื้นที่การเกษตร) พื้นที่ไม้ผลไม้อื่น ต้นจำนวน 173,497 ไร่ (ร้อยละ 6.66 ของพื้นที่การเกษตร) พื้นที่ปลูกพืชผักจำนวน 8,418 ไร่ (ร้อยละ 0.32 ของพื้นที่การเกษตร) พื้นที่ไม้ดอกไม้ประดับจำนวน 113 ไร่ (ร้อยละ 0.004 ของพื้นที่ การเกษตร) และพื้นที่ปลูกสมุนไพรจำนวน 57 ไร่ (ร้อยละ 0.002 ของพื้นที่การเกษตร) นอกจากนี้ ยังมีพื้นที่ทำการเกษตรอื่นๆ จำนวน 112,484 ไร่ (ร้อยละ 4.32 ของพื้นที่การเกษตร)

ปีการผลิต 2555/56 จังหวัดกาฬสินธุ์มีการเพาะปลูกพืชเศรษฐกิจที่สำคัญ ได้แก่ ข้าว มัน ลำปะหูลัง อ้อยโรงงาน ยางพารา และอื่นๆ ดังนี้

ข้าว มีพื้นที่ปลูกข้าวนาปีทั้งสิ้น 1,584,251 ไร่ แยกเป็นข้าวเหนียว 1,009,953 ไร่ ผลผลิต 291,223 ตัน ผลผลิตเฉลี่ย 362.57 กิโลกรัมต่อไร่ และพื้นที่ปลูกข้าวเจ้า 574,298 ไร่ ผลผลิต 178,673 ตัน ผลผลิตเฉลี่ย 358.41 กิโลกรัมต่อไร่ พื้นที่ที่เหลือจำนวน 14,341 ไร่ บางส่วนเป็นพื้นที่ทำนาที่ถูกปล่อยว่างเปล่า ใช้เป็นที่เลี้ยงสัตว์ และบางส่วนใช้ในกิจกรรมอื่นๆ เช่น การเลี้ยงกุ้ง ก้ามกราม การเลี้ยงปลา ฯลฯ และในช่วงฤดูแล้ง ยังมีการทำนาปรังในพื้นที่รวม 53,295 ไร่ แยกเป็นพื้นที่ข้าวเหนียวนาปรัง 10,301 ไร่ ผลผลิตรวมประมาณ 6,185 ตัน และพื้นที่ข้าวเจ้านาปรัง 42,994 ไร่ ผลผลิตรวมประมาณ 25,286 ตัน

พืชไร่ มีพื้นที่ทำไร่จำนวน 710,633 ไร่ ใช้เป็นพื้นที่ปลูกมันสำปะหลัง 259,551 ไร่ ผลผลิตรวม 835,617 ตัน พื้นที่ปลูกอ้อยโรงงาน 419,286 ไร่ ผลผลิตรวม 4,334,065 ตัน ส่วนที่เหลืออีกประมาณ 31,796 ไร่ ใช้ในการผลิตพืชไร่อื่นๆ เช่น ถั่วลิสง ยาสูบเตอร์กิส เป็นต้น

ไม้ผลไม้ยืนต้น มีพื้นที่ปลูก 173,497 ไร่ ใช้ในการปลูกยางพารา 141,343 ไร่ แบ่งเป็นพื้นที่กรีตได้ 44,299 ไร่ และพื้นที่ยังไม่ให้ผล 97,044 ไร่ มีผลผลิตรวมประมาณ 9,785 ตัน และผลผลิตเฉลี่ย 220.88 กิโลกรัมต่อไร่ พื้นที่ที่เหลืออีก 32,154 ไร่ ใช้เป็นพื้นที่ปลูกไม้ผลไม้ยืนต้นอื่นๆ เช่น ก้อย มะม่วง พุทรา และยูคาลิปตัส เป็นต้น

(ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดกาฬสินธุ์ ข้อมูล ณ วันที่ 28 พฤศจิกายน 2556)

การปศุสัตว์

การเลี้ยงสัตว์ในจังหวัดส่วนใหญ่ประมาณร้อยละ 95 จะเป็นการเลี้ยงในฟาร์มขนาดเล็ก (รายย่อย) โดยมีฟาร์มปศุสัตว์ที่ได้มาตรฐานเพียง 28 ฟาร์ม ได้แก่ ฟาร์มมาตรฐานไก่เนื้อ 10 ฟาร์ม ฟาร์มมาตรฐานไข่ไก่ 2 ฟาร์ม ฟาร์มมาตรฐานสุกร 15 ฟาร์ม และฟาร์มมาตรฐานโคนม 1 ฟาร์ม

การค้าส่วนใหญ่จะเป็นการค้าขายในตลาดท้องถิ่นเท่านั้น สำหรับราคาที่เกษตรกรขายได้ในปี 2556 ราคาสุกร ราคาเพิ่มขึ้นร้อยละ 5.11 ไก่เนื้อราคาลดลงร้อยละ 1.40 โคเนื้อราคาเพิ่มขึ้นร้อยละ 21.10 ในด้านสถิติจำนวนการเลี้ยงสัตว์ ปี 2556 ในจังหวัดชนิดต่างๆ แยกได้ดังนี้

โคเนื้อ จำนวนโคเนื้อ ณ วันที่ 1 มกราคม 2556 มีทั้งสิ้น 71,929 ตัว ลดลงร้อยละ 58.10 และมีปริมาณการผลิตโคเนื้อระหว่างปี 13,811 ตัว ลดลงจากปี 2555 ร้อยละ 23.10 การเลี้ยงส่วนใหญ่ ในพื้นที่อำเภอเมืองกาฬสินธุ์ อำเภอกุฉินารายณ์ อำเภอสมเด็จ อำเภอยางตลาด อำเภอเขาวง ข้อมูลตลาดนัด ปี 2556 จังหวัดกาฬสินธุ์ มีตลาดนัดโค-กระบือ 5 แห่ง ได้แก่อำเภอเมืองกาฬสินธุ์ 1 แห่ง อำเภอยางตลาด 1 แห่ง อำเภอสมเด็จ 1 แห่ง อำเภอกุฉินารายณ์ 1 แห่ง อำเภอนาคู 1 แห่ง ซึ่งการซื้อขายส่วนใหญ่ จะเป็นการซื้อ-ขายโคเนื้อ

สุกร จำนวนสุกร ณ วันที่ 1 มกราคม 2556 มีทั้งสิ้น 48,136 ตัว จำนวนคร้วเรือนเกษตรกรผู้เลี้ยงสุกร 3,612 คร้วเรือน และมีปริมาณการผลิตสุกรในระหว่างปี จำนวน 51,268 ตัว เพิ่มขึ้นร้อยละ 23,40 เมื่อเทียบกับปี 2555

ไก่ แยกได้ ดังนี้

ไก่เนื้อ จำนวนไก่เนื้อ ณ วันที่ 1 มกราคม 2556 มีทั้งสิ้น 72,723 ตัว จำนวนคร้วเรือนเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่เนื้อ 404 คร้วเรือน และมีปริมาณการผลิตไก่เนื้อในระหว่างปี 760,000 ตัว เพิ่มขึ้นร้อยละ 5.12 เมื่อเทียบกับปี 2555

ไก่พื้นเมือง จำนวนไก่พื้นเมือง ณ วันที่ 1 มกราคม 2556 มีทั้งสิ้น 1,217,060 ตัว จำนวนคร้วเรือนเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่พื้นเมือง 55,356 คร้วเรือน
(ที่มา : สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดกาฬสินธุ์ ข้อมูล ณ เดือนมกราคม 2556)

การประมง

สัตว์น้ำจากการเพาะเลี้ยงที่สำคัญของจังหวัดกาฬสินธุ์ ได้แก่ กุ้งก้ามกราม ปลานิล ดังนี้

- เกษตรกรผู้เลี้ยงกุ้งก้ามกรามในจังหวัด จำนวน 1,295 ราย แบ่งเป็นพื้นที่การเลี้ยง 6,220 ไร่ จำนวน 1,295 บ่อ

- เกษตรกรผู้เลี้ยงปลาน้ำจืด จำนวน 12,907 ราย พื้นที่การเลี้ยง 23,833.54 ไร่ ผู้เลี้ยงปลาในกระชัง จำนวน 1,533 ราย 4,600 กระชัง พื้นที่การเลี้ยง 60 ไร่

(ที่มา : สำนักงานประมงจังหวัดกาฬสินธุ์ ข้อมูล ณ วันที่ 25 พฤศจิกายน 2556)

การอุตสาหกรรม

โรงงานอุตสาหกรรมในจังหวัดกาฬสินธุ์มีทั้งสิ้น 534 โรงเรียน ส่วนใหญ่เป็นอุตสาหกรรมทางการเกษตร 145 โรงงาน เช่น โรงสีข้าว 96 แห่ง โรงงานอุตสาหกรรมเกษตรอื่นๆ 49 แห่ง

(ที่มา : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดกาฬสินธุ์ ข้อมูล ณ วันที่ 8 พฤศจิกายน 2556)

ทรัพยากรป่าไม้

จังหวัดกาฬสินธุ์ มีพื้นที่ทั้งหมด 4,341,718.75 ไร่ ในปี 2556 มีพื้นที่ป่าไม้ 480,215.20 ไร่ หรือประมาณ 11.06% ของพื้นที่ทั้งหมดของจังหวัดกาฬสินธุ์

อุทยานแห่งชาติ

จังหวัดกาฬสินธุ์ มีอุทยานแห่งชาติ 2 แห่ง คือ

1. อุทยานแห่งชาติภูพาน มีพื้นที่ครอบคลุมท้องที่ อำเภอพรรณานิคม อำเภอเมือง อำเภอกุดบาก อำเภอภูพาน จังหวัดสกลนคร และอำเภอสมเด็จ อำเภอห้วยผึ้ง จังหวัดกาฬสินธุ์ มีพื้นที่ 415,439 ไร่ มีพื้นที่อยู่ในเขตจังหวัดกาฬสินธุ์ 57,500 ไร่

2. อุทยานแห่งชาติภูผาเหล็ก มีพื้นที่ครอบคลุมท้องที่อำเภอสองดาว อำเภอวาริชภูมิ อำเภอกุดบาก อำเภอภูพาน จังหวัดสกลนคร อำเภอวังสามหมอ จังหวัดอุดรธานี และอำเภอสมเด็จ อำเภอคำม่วง จังหวัดกาฬสินธุ์ มีพื้นที่ป่า ประมาณ 252,898 ไร่ มีพื้นที่อยู่ในเขตจังหวัดกาฬสินธุ์ 91,810 ไร่

เขตห้ามล่าสัตว์ป่า

จังหวัดกาฬสินธุ์มีเขตห้ามล่าสัตว์ป่า 2 แห่ง คือ

1. เขตห้ามล่าสัตว์ป่าถ้ำน้ำทิพย์ อยู่ในท้องที่อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ มีพื้นที่ประมาณ 11,250 ไร่

2. เขตห้ามล่าสัตว์ป่าลำปาว อยู่ในท้องที่อำเภอเมืองกาฬสินธุ์ อำเภอสหัสขันธ์ อำเภอท่าคันโท อำเภอหนองกุงศรี อำเภอยางตลาด อำเภอสามชัย อำเภอห้วยเม็ก จังหวัดกาฬสินธุ์ อำเภอวังสามหมอ อำเภอศรีธาตุ อำเภอกุมวาปี จังหวัดอุดรธานี มีเนื้อที่ประมาณ 210,938 ไร่ สภาพโดยทั่วไปเป็นพื้นที่น้ำทะเลสาบทั้งหมดของเขื่อนลำปาว โดยมีป่เต็งรัง ประมาณ 1,600 ไร่ รวมพื้นที่ของสถานีพัฒนาและส่งเสริมการอนุรักษ์สัตว์ป่า

เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า

จังหวัดกาฬสินธุ์มีเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า 1 แห่ง คือ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าภูสีฐาน อยู่ในท้องที่อำเภอเขาวง อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ มีเนื้อที่ ประมาณ 184,433 ไร่

วนอุทยาน

จังหวัดกาฬสินธุ์มีวนอุทยาน 3 แห่ง คือ

1. วนอุทยานภูพระ อยู่ในท้องที่อำเภอท่าคันโท เนื้อที่ประมาณ 5,258 ไร่ อยู่ในเขตป่าสงวนแห่งชาติป่าดงมูล

2. วนอุทยานภูแฝก อยู่ในท้องที่อำเภอห้วยผึ้ง และอำเภอนาคู เนื้อที่ประมาณ 6,088 ไร่ อยู่ในเขตป่าสงวนแห่งชาติป่าดงห้วยผา

3. วนอุทยานน้ำตกตาดสูง (เดิมวนอุทยานภูผาวัว) อยู่ในเขตอำเภอกุฉินารายณ์ เนื้อที่ประมาณ 4,985 ไร่ อยู่ในเขตป่าสงวนแห่งชาติป่าดงดำนแย้

สถานีพัฒนาและส่งเสริมการอนุรักษ์สัตว์ป่า

จังหวัดกาฬสินธุ์ มีสถานีพัฒนาและส่งเสริมการอนุรักษ์สัตว์ป่า จำนวน 1 แห่ง คือ สถานีพัฒนาและส่งเสริมการอนุรักษ์สัตว์ป่าลำปาว เนื้อที่ประมาณ 1,420 ไร่ มีสภาพป่า 1,420 ไร่ อยู่ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดกาฬสินธุ์

ที่มา : สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ข้อมูล ณ วันที่ 25 พฤศจิกายน 2556 (จากสำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ 8 (ขอนแก่น), 9 (อุบลราชธานี) ,10 (อุดรธานี))

ประชากรในจังหวัดกาฬสินธุ์

 หมายถึงจำนวนประชากรได้เพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับปีก่อน
 หมายถึงจำนวนประชากรได้ลดลงเมื่อเทียบกับปีก่อน

อันดับ (ปี ล่าสุด)	อำเภอใน จังหวัด กาฬสินธุ์	สิงหาคม พ.ศ. 2558 ^[3]	พ.ศ. 2557 ^[4]	พ.ศ. 2556 ^[5]	พ.ศ. 2555 ^[6]	พ.ศ. 2554 ^[7]	พ.ศ. 2553 ^[8]	พ.ศ. 2552 ^[9]	พ.ศ. 2551 ^[10]
1	เมือง กาฬสินธุ์	146,192	146,355	146,394	146,546	146,120	146,643	146,287	146,166
2	ยางตลาด	129,403	129,563	129,790	130,123	129,806	129,718	129,302	129,022
3	กุฉินารายณ์	101,481	101,399	101,398	101,490	101,169	101,493	101,410	101,184
4	กมลาไสย	69,763	69,858	69,944	70,253	70,018	69,946	69,700	69,475
5	หนองกุศศรี	66,726	66,764	66,595	66,675	66,352	66,204	65,959	65,671
6	สมเด็จ	62,347	62,317	62,170	62,045	61,894	61,928	61,829	62,117
7	ห้วยเม็ก	51,215	51,203	51,030	51,025	50,734	50,605	50,435	50,270

8	ค้ำวาง	48,753	48,728	48,572	48,636	48,421	48,377	48,176	48,033
9	สหัสขันธุ์	42,800	42,783	42,616	42,621	42,386	42,275	42,069	41,879
10	ท่าคันโท	37,756	37,734	37,583	37,588	37,500	37,542	37,376	37,214
11	นามน	36,615	36,255	36,041	35,968	35,796	35,887	35,750	35,584
12	เขาวง	34,609	34,698	34,847	34,956	34,912	35,110	35,138	35,035
13	นาคู	31,335	31,365	31,340	31,378	31,301	31,431	31,513	31,515
14	ห้วยผึ้ง	30,596	30,642	30,594	30,666	30,512	30,651	30,667	30,608
15	ฆ้องชัย	27,120	27,183	27,246	27,288	27,199	27,225	27,168	27,132
16	ดอนจาน	25,881	25,888	25,784	25,823	25,738	25,743	25,696	25,720
17	สามชัย	25,655	25,656	25,607	25,513	25,403	25,374	25,292	25,622
18	ร่องคำ	16,462	16,516	16,479	16,490	16,394	16,426	16,391	16,336
—	รวม	984,709	984,907	984,030	985,084	981,655	982,578	980,158	978,583

ข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวจังหวัดกาฬสินธุ์

แหล่งท่องเที่ยวด้านประวัติศาสตร์และโบราณวัตถุ

	<p>อนุสาวรีย์พระยาชัยสุนทร (ท้าวโสมพะมิตร)</p> <p>ตั้งอยู่หน้าที่ทำการไปรษณีย์ โทรเลขจังหวัดกาฬสินธุ์ เป็นอนุสาวรีย์หล่อด้วยสัมฤทธิ์เท่าตัวจริง ยืนบนแท่น มือขวาถือกาน้ำ มือซ้ายถือดาบอาญาสิทธิ์ ชาวกาฬสินธุ์ได้สละทรัพย์ก่อสร้างอนุสาวรีย์ เพื่อเป็นการแสดงกตเวทิตาคุณต่อผู้ให้กำเนิดเมืองกาฬสินธุ์</p>
	<p>พระพุทธสถานภูปอ</p> <p>ตั้งอยู่ตำบลภูปอ อำเภอเมืองกาฬสินธุ์ ห่างจากจังหวัดกาฬสินธุ์ไปทางทิศเหนือประมาณ 28 กิโลเมตร ไปทางอำเภอสมเด็จหรืออำเภอสหัสขันธ์ เป็นที่ประดิษฐานพระพุทธรูปโบราณปางไสยาสน์ฝีมือช่างจากสมัยทวารวดีจำหลักบนหน้าผา 2 องค์ เป็นที่เคารพบูชาของชาวจังหวัดกาฬสินธุ์และใกล้เคียง องค์แรกประดิษฐานอยู่บนเชิงเขาทางขึ้น องค์ที่สอง ประดิษฐานอยู่บนภูปอนอก จาก ภูปอจะเป็นที่ประดิษฐานของพระพุทธรูปปางไสยาสน์อันศักดิ์สิทธิ์แล้วยัง เป็นสถานที่ที่มีทิวทัศน์ตามธรรมชาติที่สวยงามเหมาะแก่การพักผ่อนหย่อนใจอย่างยิ่ง</p>
	<p>พระพุทธไสยาสน์ถ้ำภูค่าง</p> <p>อยู่บ้านนาสีนวล ตำบลโนนศิลา อำเภอสหัสขันธ์ ห่างจากตลาดสหัสขันธ์ประมาณ 6 กิโลเมตร บริเวณถ้ำภูค่างแต่เดิมเป็นสถานที่สำคัญทางศาสนาแห่งหนึ่งปัจจุบันเป็นเพียง วัดเล็กๆเป็นที่ประดิษฐานพระพุทธไสยาสน์ภูค่างซึ่งเป็นพระพุทธรูปที่แปลกจากพระนอนทั่วไป คือ ไสยาสน์ตะแคงซ้าย ไม่มีพระเกตุมาลา พระนอนองค์นี้มีประวัติว่าสร้างขึ้น เมื่อปี พ.ศ. 2235 เป็นพระโมคคัลลาน เป็นที่เคารพของชาวบ้านทั่วไป มีงานนมัสการปิดทองในวันตรุษสงกรานต์ทุกปี</p>

พุทธสถานภูสิงห์

ตั้งอยู่บนยอดเขาภูสิงห์ อำเภอสหัสขันธ์ ใกล้ตลาด สหัสขันธ์ห่างจากจังหวัด 34 กม. มีทางขึ้น 2 ทาง คือ ทางลาดยางคดเคี้ยวขึ้นตามไหล่เขาทางทิศตะวันตก และทางเดินเท้า ทำเป็นบันได 104 ขั้น ทางทิศตะวันออก เป็นสถานที่พักผ่อนที่ร่มรื่น ล้อมรอบด้วยธรรมชาติ ทั้งยังมองเห็นทิวทัศน์ของทุ่งนาหมู่บ้าน และน้ำในเขื่อนลำปาวอันสวยงามอีกด้วย พุทธสถานภูสิงห์เป็นที่ประดิษฐานพระพรหมภูมิปาโล ซึ่งเป็นพระพุทธรูปปางมารวิชัย หน้าตักกว้าง 10.5 เมตร มีพุทธลักษณะสง่างามเป็นพระพุทธรูปที่ใหญ่ที่สุดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือสร้างเมื่อปี พ.ศ. 2511

เมืองฟ้าแดดสงยาง

ตั้งอยู่ในเขตอำเภอกมลาไสย ห่างจากตัวจังหวัดประมาณ 20 กม. มีซากอิฐปูนดิน คูเมืองสองชั้น มีลักษณะเป็นท่อน้ำที่พอมองเห็นคือพระธาตุยาकुผังเมืองรูปไข่แบบทวาราวดีแต่มีตัวเมืองสองชั้นเชื่อว่าเกิดจากการขยายตัวเมืองชวานามักขุดพบใบเสมา หินทรายมีลวดลายบ้างไม่มีบ้างที่ขึ้นทะเบียนไว้ทางกรมศิลปากร 130 แผ่น พระพิมพ์ดินเผา มีลักษณะเป็นอิทธิพลของสกุลช่างคุปตะรุ่นหลัง อายุประมาณ 1,000 – 2,000 ปี มีอยู่ทั่วไปนอกจากนี้ยังพบกลองยาสูบดินเผา ลวดลายอมราวดี ก้านขดเป็นรูปตัวมังกร อายุ 7,000 ปีที่น่าสนใจคือกลองยาสูบชนิดเดียวกันแต่ทำด้วยทองสัมฤทธิ์อายุประมาณ 5,000 – 6,000 ปี ซึ่งเป็นเครื่องยืนยันว่ายุคโลหะของสุวรรณภูมิได้เริ่มมาก่อนทุก ๆ แห่งในโลกนี้

พระธาตุยาคุ

ตั้งอยู่กลางทุ่งนาทิศเหนือบ้านเสมา อำเภอกมลาไสย ห่างจากจังหวัดกาฬสินธุ์ ประมาณ 19 กิโลเมตร เป็นศิลปะการก่อสร้างแบบทวาราวดีทำด้วยอิฐดิน ฐานเป็นรูป 8 เหลี่ยมย่อมุมไม้สิบสองขนาดฐานกว้าง 10 เมตร ยาว 10 เมตร สร้างซ้อนกันเป็นลักษณะแบบจตุรมุข สูงจากฐานถึงยอด 8 เมตร เชื่อกันว่าเป็นเจดีย์บรรจุอัฐิของพระเถระผู้ใหญ่ที่ชาวเมืองเคารพนับถือ

ใบเสมาบ้านก้อม

ตั้งอยู่บ้านเสมาตำบลหนองแปน อำเภอกมลาไสย (อยู่ภายในเมืองฟ้าแดดสงยาง) ทำด้วยศิลาแลง กว้าง 1 ศอก หนา 8 นิ้ว รวม 29 แผ่น และทำด้วยศิลาแลง จำหลักฐานเป็นเทวดาผู้ชาย 1 หลัก ผู้หญิงยืนเคียงกัน 1 หลัก กว้าง 1 ศอกคืบ ยาว 3 ศอก หนา 8 นิ้ว 1 แผ่น

พิพิธภัณฑสถานหรือ อุทยานโลกไดโนเสาร์ภูกุ่มข้าว

ตั้งอยู่บริเวณเชิงเขาภูกุ่มข้าว วัดป่าสักกะวัน อ.สหัสขันธ์ จ.กาฬสินธุ์ เป็นแหล่งค้นพบซากโครงกระดูกของไดโนเสาร์ ซึ่งมีอายุกว่า 150 ล้านปี ที่มีความสมบูรณ์ และมากที่สุดในประเทศไทย (มากกว่า 700 ชิ้น) สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ได้เสด็จมาเปิดเมื่อวันที่ 9 ธันวาคม พ.ศ. 2551 เปิดให้นักท่องเที่ยวเข้าชมทุกวันตั้งแต่เวลา 8.00-17.00 น.

รอยเท้าไดโนเสาร์

จังหวัดกาฬสินธุ์ค้นพบรอยเท้าไดโนเสาร์เมื่อวันที่ 16 พฤศจิกายน 2539 บริเวณกลางลานหินร่องน้ำห้วยวังเครือจาน เขิงเขาภูแฝก เทือกเขาภูพาน บ้านน้ำคำ ตำบลภูแล่นช้างอำเภอนาคู จังหวัดกาฬสินธุ์ เป็นรอยเท้าไดโนเสาร์ประเภทเทอร์โรพอส จัดอยู่ในกลุ่มคาร์โนซอร์ ชนิดกินเนื้อ อายุประมาณ 140 ล้านปี ซึ่งลักษณะรอยเท้ามีความชัดเจนถึง 7 รอย ขณะนี้อยู่ระหว่างการพัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญอีกแห่งหนึ่งของจังหวัดกาฬสินธุ์ นอกจากนี้ยังจุดพบซากกระดูกกระดูกที่วัดบ้านนาไคร้ อำเภอกุฉินารายณ์ และที่เชิงเขาวัดภูปอ อำเภอเมืองกาฬสินธุ์

หมู่บ้านพัฒนาวัฒนธรรมผู้ไทยบ้านโคกโก่ง

อำเภอกุฉินารายณ์ ห่างจากจังหวัดประมาณ 90 กม.ได้รับรางวัลชนะเลิศหมู่บ้านวัฒนธรรมดีเด่นแบบ HOMESTAY

พิพิธภัณฑ์ของดีเมืองกาฬสินธุ์

ศาลากลางจังหวัด (อาคารเดิม) จัดตั้งเป็นศูนย์สาธิตอาชีพหัตถกรรมจังหวัดกาฬสินธุ์ ประกอบด้วยห้องจัดแสดงนิทรรศการต่าง เช่น ห้องประวัติของจังหวัดกาฬสินธุ์ ห้องวิถีชีวิตชาวผู้ไทยในอดีต ที่มีหัตถกรรมพื้นบ้านต่าง ๆ จัดแสดงไว้ห้องเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระนางเจ้าฯพระบรมราชินีนาถ ห้องวิถีชีวิตการทำนาชาวนากาฬสินธุ์ ห้องโชว์แพรวา ห้องจัดแสดงผลผลิตทางการเกษตร และห้องจำหน่ายผ้าไหม สินค้าของที่ระลึกต่าง ๆ ของจังหวัด

	<p>พุทธอุทยานอ่างเก็บน้ำห้วยสังเคียบ</p> <p>อ.สมเด็จ (ห่างจากจังหวัดประมาณ 42 กม.) นอกจากจะเป็นสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่สวยงามแล้วยังเป็นที่ประดิษฐานพระพุทธรูปสมเด็จพระนเรศวรมหาราชองค์ที่ 100 องค์ที่ 101 และองค์ที่ 102</p>
	<p>ศูนย์วัฒนธรรมชาวไทยบ้านโพน (ศูนย์วิจิตรแพรวาบ้านโพน)</p> <p>อ.คำม่วง (ห่างจากจังหวัดประมาณ 85 กม.) ประกอบด้วยอาคารวิจิตรแพรวา ศาลาเฉลิมพระเกียรติ อาคารโปงลางและงานการแสดงพื้นบ้านอื่นๆ ของจังหวัด พร้อมกับหาซื้อผ้าไหมแพรวาและสินค้าของที่ระลึกต่าง จากแหล่งผลิตในราคาท้องถิ่น</p>

แหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ

	<p>เขื่อนลำปาว</p> <p>เป็นเขื่อนดิน สูงจากท้องน้ำ 33 เมตร สันเขื่อนยาว 7.8 กิโลเมตร กว้าง 8 เมตร นับเป็นเขื่อนดินยาวที่สุดในประเทศไทย เริ่มก่อสร้างเมื่อ ปี พ.ศ. 2506 เพื่อปิดกั้นลำน้ำปาวและห้วยยางที่บ้านหนองสองห้อง ตำบลลำปาว อำเภอเมือง จังหวัดกาฬสินธุ์ ทำให้เกิดเป็นอ่างเก็บน้ำแฝดทางด้านเหนือเขื่อนจึงได้ขุดร่องเชื่อมระหว่างอ่างทั้งสองให้เป็นอ่างเดียวกันซึ่งตัวอ่างน้ำเก็บน้ำได้ 1,430 ล้านลูกบาศก์เมตร มีพื้นที่รับน้ำเหนือเขื่อน 5,960 ตารางกิโลเมตรทางเข้าเขื่อนแยกจากทางหลวงสายกาฬสินธุ์มหาสารคาม ที่กิโลเมตรที่ 10 ประมาณ 26 กิโลเมตร เขื่อนลำปาวเป็นเขื่อนที่สร้างขึ้นเพื่อบรรเทาอุทกภัยและการเกษตรโดยเฉพาะนอกจากนี้ยังเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ปลาเป็นเส้นทางคมนาคมทางน้ำทางบก ทั้งยังเป็นสถานที่ท่องเที่ยวพักผ่อนหย่อนใจ</p>
---	---

	<p>หาดดอกเกด</p> <p>ซึ่งเป็นสวนไม้ดอกไม้ประดับที่ปรับปรุงได้อย่างสวยงาม อยู่บริเวณหน้าสันเขื่อนลำปาว และอุทยานสัตว์น้ำ ซึ่งเป็นศูนย์เพาะปลา รวมจัดเป็นพิพิธภัณฑ์สัตว์น้ำด้วย</p>
	<p>สวนสะออน (สถานศึกษาธรรมชาติและสัตว์ป่าลำปาว)</p> <p>เป็นสวนป่าธรรมชาติอยู่ทางทิศเหนือของเขื่อนลำปาว มีเนื้อที่ประมาณ 1,420 ไร่ สร้างขึ้นเพื่อรักษาป่าธรรมชาติ ปรับปรุงบริเวณให้สะอาดร่มรื่น ปลูกต้นไม้เพิ่มเติมแบ่งภายในบริเวณสวนสะออนออกเป็นสวน ๆ โดยสร้างรั้วตาข่ายล้อมรอบ แล้วนำสัตว์ป่าในเมืองไทย ทุกชนิดมาปล่อยไว้เพื่อให้นักท่องเที่ยวเข้าชมและศึกษา ตลอดทั้งหาความเพลิดเพลินกับธรรมชาติด้วย</p>
	<p>แหลมโนนวิเศษ</p> <p>เป็นผืนดินที่ยื่นเข้าไปในบริเวณอ่างเก็บน้ำของเขื่อนลำปาว ตั้งอยู่ที่ ตำบลโนนบุรี อำเภอสหัสขันธ์ ห่างจากตัวจังหวัดกาฬสินธุ์ 36 กิโลเมตร เป็นจุดชมพระอาทิตย์อัสดงที่สวยงามที่สุดในจังหวัดกาฬสินธุ์</p>
	<p>เกาะมหाराช</p> <p>เป็นสวนสาธารณะและพักผ่อน อยู่ที่อำเภอหนองกุงศรี อยู่ริมฝั่งอ่างเก็บน้ำเขื่อนลำปาวตรงข้ามกับแหลมโนนวิเศษ อำเภอสหัสขันธ์ สามารถนั่งเรือหรือแพขนานยนต์ข้ามฟากได้ขณะนี้จังหวัดได้ทำโครงการพัฒนาถนนรอบเกาะเพื่อความสะดวก ในการเดินทาง</p>

	<p>น้ำตกแก่งกะอาม</p> <p>อยู่ในเขตบ้านแก่งกะอาม หมู่ที่ 6 ตำบลผาเสวย อำเภอสมเด็จ ห่างจากที่ว่าการอำเภอประมาณ 15 กิโลเมตร เป็นน้ำตกที่กำลังพัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว ลักษณะน้ำตกเป็นแก่งหินเรียงรายเป็นแนวยาว มีลานหินกว้าง สามารถจัดงานเทศกาลประจำปีได้ มีถ้ำกว้างสามารถเข้าพักผ่อนได้ การเดินทางเข้าชมทิวทัศน์สะดวกทุกฤดูกาล</p>
	<p>ผาเสวย</p> <p>ตั้งอยู่บนเทือกเขาภูพานในเขตบ้านแก่งกะอาม หมู่ที่ 6 ตำบลผาเสวย เดิมชาวบ้านเรียกว่า “ผารังแร้ง” เมื่อ พ.ศ. 2497 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและสมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถเสด็จผ่านและเสวยพระกระยาหารกลางวัน จึงเรียกที่ประทับแห่งนั้นว่า “ผาเสวย” ซึ่งมีลักษณะหน้าผาสูงชันตั้งอยู่บนเหวลึก ชาวบ้านเรียกกันว่า “เหวท่าหาด” บนหน้าผาเสวยสามารถชมทัศนียภาพ และเป็นที่พักผ่อนหย่อนใจได้เป็นอย่างดี ระยะทางห่างจากที่ว่าการอำเภอสมเด็จ 17 กิโลเมตร เส้นทางสายสมเด็จ – สกลนคร</p>
	<p>พุทธอุทยาน “ เกาะแก้วเบญจรัตน์ ”</p> <p>ตั้งอยู่กลางอ่างเก็บน้ำห้วยสังเคียบ อำเภอสมเด็จ (ห่างจากจังหวัดประมาณ 42 กิโลเมตร) นอกจากจะเป็นสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่สวยงามแล้วยังเป็นที่ประดิษฐานของพระพุทธรูปสมเด็จพระพุทธสมเด็จชุ่ม เย็นมิ่งเมืองกาฬสินธุ์ หล่อด้วยโลหะทองเหลืองรมดำ จำลองจากพระพุทธรูปหลวงพ่อดำ ซึ่งเป็นพระคู่บ้านคู่เมืองกาฬสินธุ์</p>